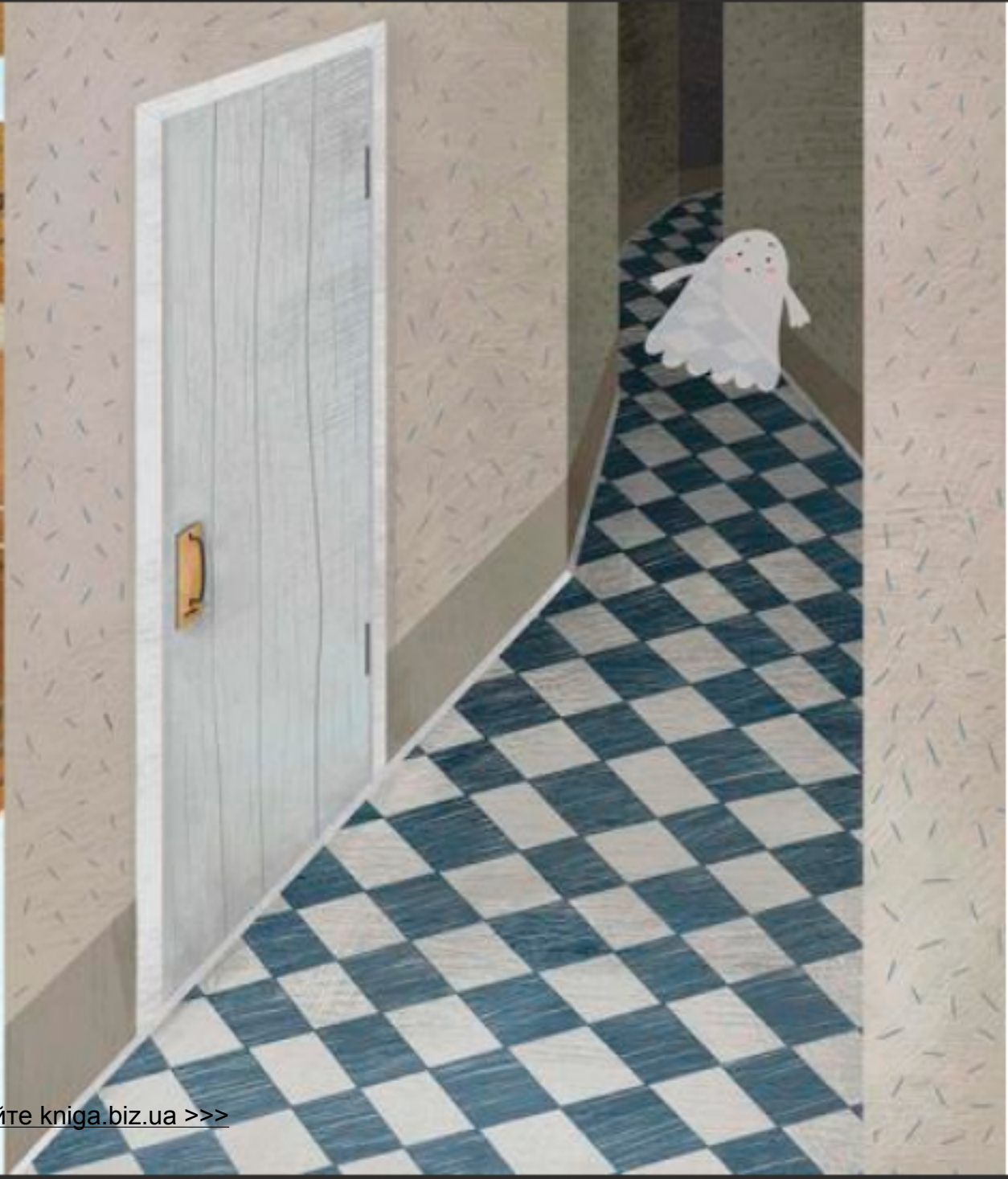

У покинутому будинку на околиці міста жив собі Привид. Він мав усе, що треба привидам для щастя: темні кімнати, рипливі сходи, захаращене горище. Але почувався нещасним.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Раніше, коли довкола жили люди, Привид ночами навідувався до них. Зазирає у вікна. Проходив крізь двері. Гасив нічні лампи господарів, які задрімали над книжкою. Іноді діти схлипували, коли він поправляв їм ковдрочки. Тоді в цілому домі спалахувало світло й сонні батьки заколисували малюків. Привид засмучувався, бо страшенно любив дітей.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Над ранок, обійшовши всіх сусідів, він повертався додому втомлений. І ціліснійкий день спав.

Врешті-решт дім назвали Будинком-з-Привидом. І обходили десятою дорогою. Люди, яким не подобалося таке сусідство, потроху переїздили.

Купить книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

І ось Привид залишився сам. Жоднісінької людини довкола. І лякати нікого. Ой, нікого й навідати! Привид зажурився. Ночами він самотньо нипав околицями. А вдень не міг заснути.

Якось Привид вештався будинком, коли раптом знідвору почулося:

БІРРРРРРРРРРРРРРРР
УУУУУУУУУУУУУУУУ
БІРРРРРРРРРРРРРРРР
УУУУУУУУУУУУУУУУ
БІРРРРРРРРРРРРРРРР
УУУУУУУУУУУУУУУУ

